

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عید سعید فطر بر همه ی امت اسلامی و بر ملت مؤمن و عزیز ایران و بر شما حضار محترم این مجلس که مسئولان بلندپایه ی بخشهای مختلف دولت جمهوری اسلامی هستید و همچنین بر سفرای محترم کشورهای اسلامی و میهمانان عزیزمان که در مجلس حضور دارند، مبارک باد.

با يك نگاه عید فطر را میشود عید اجتماع امت اسلامی و انسجام امت اسلامی به حساب آورد. علت هم این است که در طول ماه رمضان دلها نورانی و رقیق شده است و عوامل شیطانی اختلاف در وجود انسانها ضعیف شده است. عید فطر هم در واقع رجوع به فطرت است. فطرت انسان گرایش به خدای متعال و به توحید و به مرکز واحد متعالی ای است که همه ی انگیزه های انسانها، همه ی احساسات انسانها در آنجا میتوانند مجتمع شوند و کنار هم قرار گیرند.

نماز عید فطر هم مظهري از همين وحدت در هر نقطه ای از نقاط دنیای اسلام است. لذا در این دعائی که ما در قنوت میخوانیم؛ «الذی جعلته للمسلمین عیدا و لمحمد (صلی الله علیه و اله) ذخرا و شرفا و کرامتا و مزیدا»؛ برای وجود مقدس نبی اکرم این عید يك ذخیره است، وسیله ی شرف است، وسیله ی کرامت و ازدیاد مقام عالی متعالی آن وجود مقدس است. کی این خصوصیات حاصل میشود؟ آن وقتی که این عید، عید آشتی کنان دلهای مسلمانان با یکدیگر باشد. هم در ابعاد ملی این حرف صادق است، هم در ابعاد وسیع امت اسلامی این حرف صادق است. در ابعاد ملی همچنانیکه ملت بزرگ ما در طول سالیان پس از انقلاب تا امروز تجربه کرده است، اتحاد و اتفاق کلمه، وسیله ی عزت اوست، وسیله ی قدرت اوست.

ما کشوری هستیم که ملت بزرگ و یکپارچه ی ما از اقوام و مذاهب گوناگون تشکیل شده است. سعی دشمنان این ملت همیشه این بوده است که انگیزه های قومی را، انگیزه های مذهبی را، انگیزه های فرقه ای را، و در برهه ی سیاسی شدن ملت ایران، انگیزه های سیاسی و جناحی را بر این حس اتحاد کلمه غلبه بدهد و تا امروز نتوانسته است؛ اقوام ما در کنار یکدیگرند، مذاهب گوناگون در کنار یکدیگرند. آنها خیلی تلاش کرده اند.

قبل از آنکه انقلاب پیروز شود، وقتی پرچم پیروزی از دور جلو چشمهای انسانهای بصیر بود و دیده میشد، عمله ی طاغوت آنوقت میگفتند که ایران تجزیه خواهد شد. به تعبیر آنها، «ایرانستان» خواهد شد. انتظار این را داشتند.

اول انقلاب ما هم پولهای زیادی خرج شد برای اینکه اقوام ایرانی را از هم جدا کنند، مذاهب را در مقابل هم قرار بدهند. انقلاب بر همه ی اینها فائق آمد. لذا امروز شما وقتی نگاه میکنید، در جلوه گاههای حضور عظیم این ملت بزرگ، از همه ی قشرها، از همه ی اقوام، از همه ی ولایات این سرزمین بزرگ، با همه ی لغتها، انسانهایی را می بینید که دارند آرمان واحدی را فریاد میکنند.

دو برادر میتوانند در کنار هم زندگی کنند، دست در دست هم داشته باشند، در حالی که در برخی از مسائل با هم اختلاف نظر دارند. این اختلاف نظر به دست به گریبان شدن نباید بینجامد. انقلاب این را به ما یاد داد. این را ما به برکت انقلاب فرا گرفتیم و عمل کردیم؛ لذا امروز ملت ما، يك ملت یکپارچه است.

مجلس شورای اسلامی

در این سالهای اخیر از طرف دشمنان سعی بر این است که حالا که اختلافات قومی به جایی نرسید، اختلافات مذهبی به جایی نرسید، اختلافات لغت و لهجه به جایی نرسید، گرایشهای سیاسی را مایه ی اختلاف کنند. البته عده ی خیلی هم فریب میخورند و اشتباه هم میکنند، اما بدنه ی ملت، سواد ملت، هوشیارانه در مقابل این توطئه ایستاده اند. محور وحدت در این کشور، نظام جمهوری اسلامی و اسلام عزیز و قرآن کریم است که همه به او معتقدند. در خطبه ی نماز - امروز صبح - عرض کردم که ایام ماه رمضان، لیالی ماه رمضان، مظهر اعتقاد و ایمان دلهای جوانان انبوه این کشور و تضرع و تقرب و لطافت روح آنها بود. کی باور میکند؟ اما این در کشور ما واقعیت دارد.

جوانهای ما - امروز اکثر ملت ما جوانند؛ کمتر کشوری، کمتر ملتی این همه جوان دارد - اینجور خالصاً، مخلصاً، با حضور قلب خدا را یاد کنند، اشک بریزند، با خدا راز و نیاز کنند، دلهاشان را پیش خدای متعال ببرند، اینها از برکات اسلام عزیز ماست. این را باید نگه داشت. عید فطر روزی است که ما به خود بیائیم و اگر در دلهای ما انگیزه های اختلاف و نفاق و دوگانگی وجود دارد، آنها را هرچه میتوانیم ضعیف کنیم، در دل خودمان آنها را سرکوب کنیم. ما راه طولانی ای در پیش داریم. درست است که انقلاب، به ما و به حرکت ما شتاب داد - ما پیشرفتهای زیادی کردیم. ما از یک ملت درجه ی سه ی دنیا، به یک ملت عزیز تبدیل شدیم؛ ملتی که ملت‌های مسلمان به او چشم دارند. در درون خودمان هم پیشرفتهای خیلی زیاد بوده است - اینها درست است، اما ما هنوز اول راهیم.

اسلام ظرفیتش خیلی زیاد است. قله هائی که اسلام جلو ما قرار میدهد، خیلی برتر از اینهاست. باید این قله ها را طی کنیم؛ باید به این قله ها برسیم. اسلام توانست یک ملت را که از تمدن بوئی نبرده بودند و با علوم و دانشهای بشری هیچ رابطه ای نداشتند، اینها را در رأس قله ی دانش جهانی قرار دهد که همه ی دنیای بشری از دانش اینها، از معرفت اینها، از نوشته های اینها، از تفکرات و اندیشه های اینها بهره مند شوند. این هنر اسلام است. ما مسلمانها بودیم که خودمان را از این قله پرتاب کردیم پائین؛ ما بودیم که اشتباه کردیم، تن دادیم به ضعفها و ذلتها، که امروز دنیای اسلام عقب مانده است. ما میتوانیم دوباره این راه را پیش بگیریم و پیش برویم. «ذلک بأنّ اللّٰه لم یک مغیّراً نعمه أنعمها علی قوم حتّٰی یغیّروا ما بأنفسهم». همان اندازه که ما در خودمان تغییر ایجاد کردیم، پیش رفتیم؛ خدای متعال ما را جلو برد. باز هم بایستی این حرکت ادامه پیدا کند. این مربوط به مسائل داخل کشور ماست. امتحانها هم زیاد است.

در آخر امسال، ما انتخابات داریم. انتخابات یک عرصه ی ظهور و بروز وحدت ما، عقلانیت ما، شعور ملی ما میتواند قرار بگیرد. بعضی خیال میکنند انتخابات، زمزمه های انتخابات، فضای انتخاباتی، مایه ی اختلاف است؛ نه، میتواند مایه ی اتحاد باشد؛ میتواند تشجیع کننده ی به سرعت عمل و پیشرفت باشد؛ با رقابت مثبت. هر گروهی سعی کنند برای خدمتگزاری به این ملت، سهم متناسب با خودشان را که لایق خودشان میدانند، به دست بیاورند؛ هیچ اشکالی ندارد. این رقابت مثبت به جامعه نشاط میبخشد، ما را زنده دل میکند، روح جوانی را بر جامعه ی ما حاکم میکند. در همین انتخابات اگر بد عمل بکنیم، به هم بد بگوئیم، با هم کینه ورزی کنیم، به یکدیگر تهمت بزنیم، برخلاف قوانین و مقررات رفتار کنیم، میتواند وسیله ی سقوط و ضعف و انحطاط باشد؛ دست خود ماست؛ امتحان الهی است.

امروز روز عید فطر است؛ آن هم بعد از یک ماه رمضان سی روزه ی پر برکت و سرشار از نعم الهی و برکات معنوی الهی. خوشا بحالتان. ماه رمضان خوبی را گذراندید، امروز هم روز فطر خوبی است. این را مبدأ یک عزیمت حقیقی به سمت تعالی انسانی قرار بدهید؛ این مربوط به داخل کشور.

مجلس شورای اسلامی

در سطح امت اسلامی هم همینجور است. شما ببینید زیاده طلبان بین المللی درباره ی همه ی مسائل دنیای اسلام میخواهند دخالت کنند. سنای امریکا می نشینند مصوبه میگذرانند که عراق باید تجزیه شود. آخر به شما چه ربطی دارد. پس ملت عراق چه کاره اند. غلط میکند مجمع قانونگذاری یک کشور برای یک کشور دیگری تکلیف معین کند. یک کشور مهم اسلامی را تجزیه کردن، تقسیم کردن، تبدیل به سه تا کشور قابل تصرف، قابل نفوذ و بازیچه ی خود قرار دادن، این بزرگترین خیانت به دنیای اسلام و به ملت عراق است. مسئولان عراقی اظهار مخالفت کردند، حق هم با آنهاست؛ ملت عراق مخالفند، حق هم با آنهاست؛ دنیای اسلام هم با این مسئله مخالف است. این را ببینید، این نوع دخالتهای مستکبرانه و متکبرانه ی استکبار است. خوب، تا کی این وضع باید ادامه پیدا کند؟

مسئله ی فلسطین یک نوع دیگر. چون حالا صهیونیستها از جوانان مسلمان عرب تودهنی و سیلی خوردند، حالا میخواهند اینها را باز دوباره احیاء کنند و یک جوری آن شکست صهیونیستها را جبران کنند. کنفرانس صلح تشکیل میدهند. این کنفرانس صلح است؟! صلح معنایش این است؟! یک ملتی را از تمامی حقوق خود محروم کردن، از خانه و زندگی و خاک و وطن خود محروم کردن به نفع یک گروه اشغالگر فضول زیادی، بعد هم تو سر اینها زدن و مصوبه گذراندن که حق نداری. کنفرانس صلح برای این است. مردم فلسطین از کنفرانسهای گذشته چه سودی دیدند؟ بفرمائید، امروز دولت مردمی در غزه انتخاب شده. خوب، این دولت، مردمی است. در این شکی هست؟ آیا مردم این دولت را انتخاب کرده اند یا نه؟ خوب اگر این یک دولتی است که ملت فلسطین آن را انتخاب کرده، امریکا و فلان کشور دنباله رو امریکا چه حقی دارند که نسبت به مسائل آن ملت دخالت کنند و تصمیم دیگری بگیرند. مال خود آن ملت است. فلسطینیها گفتند ما مخالفیم. پیدا است که این، توطئه ای علیه فلسطینیهاست. بعضی از دولتهای منطقه در سالهای گذشته میگفتند ما که از فلسطینیها فلسطینی تر نیستیم - آنوقتی که آن کنفرانسهای خیانتبار را بعضیها به نام مردم فلسطین قبول کرده بودند - و فلسطینیها قبول کرده اند. بسیار خوب، شما از فلسطینیها فلسطینی تر نباشید؛ حالا خود فلسطینیها میگویند ما این کنفرانس صلح را قبول نداریم. این را خدعه و نیرنگ میدانند. چرا بایستی برخی از کشورها نسبت به یک چنین حرکتی که علی رغم ملت فلسطین است، علی رغم دنیای اسلام است، علی رغم خود دولتهای منطقه است، با امریکا موافقت نشان بدهند؟ چرا این دخالتها انجام میگردد؟ چون ما با هم متحد نیستیم، چون ما نیروهامان پشت هم نیست، چون دستمان در دست هم نیست. اگر کشورهای مسلمان با هر لغتی، با هر جمعیتی، در هر نقطه ای از دنیای اسلام دست به دست هم بدهند و حرف واحدی را بزنند، دیگر امریکا و غیر امریکا جرئت نمیکند بر خلاف حرف واحد امت اسلامی حرفی بزنند و اقدامی بکنند.

جمهوری اسلامی نمیگوید دولتهای دیگر بیایند آنچه را که ما میگوئیم، بگویند. بنشینند دور همدیگر راجع به مسئله ی فلسطین، بدون در نظر گرفتن خواست فلان ابرقدرت زیاده طلب و دخالتگر، تصمیمی بگیرند، همان تصمیم را اعلام کنند؛ مرجع قبول هم خود ملت فلسطین باشند. چرا بایستی از آن طرف دنیا کسانی بیایند و همه ی تلاششان این باشد که برای اسرائیل - این زاده ی نامشروع استکبار و استعمار در این منطقه - امنیت درست کنند. ولو حالا ملتها ضایع و نابود شوند؛ هرچه میشود، بشود. این ضعف ماست.

آبادی بتخانه ز ویرانی ماست جمعیت کفر از پریشانی ماست

ما ملتها باید با هم باشیم؛ ما دولتها باید با هم باشیم تا این قدرت بتواند خودش را نشان دهد. این، حرف جمهوری اسلامی است. ما این حرف را میزنیم و پایش می ایستیم. خوب، استکبار هم با ما دشمنی میکند. نمونه هایش را در

قضیه ی انرژی هسته ای و چیزهای دیگر دارید مشاهده میکنید. الحمدلله دشمنیهای استکبار هم علیه این ملت اثر نکرده است و نخواهد کرد.

www.leader.ir

خداوند دلهای ما را هدایت کند. خداوند ما را به آنچه که صلاح امت اسلامی است و نیاز این لحظه ی حساس تاریخی است، هدایت کند و ما را بر آن توفیق بدهد و کمک بکند.

پروردگارا! ارواح طیبه ی شهدای عزیز راه اسلام، بخصوص شهدای مظلوم جمهوری اسلامی و شهدای فلسطین و عراق و سایر ملت‌های مسلمان را مشمول رحمت خودت قرار بده و روح مطهر امام بزرگوار را با اولیائت محشور کن و قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی و خشنود بگردان.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته